

A közmunka.

Nagyon érdekes, fontos és jó reménységet keltő híradást olvasunk a *Budapesti Hírlap* mai számában olyan kérdéstről, a mely nagyon sok értékes existenciát érint, a főváros egész ipari életére kihatással van és a melynek szerencsés megoldása ennél fogva valósággal közérdek. Ez a híradás ugyanis a városi munkák adminisztrálásának, kezelésének reformjáról szól, a mit illetékes helyen tervbe vettek.

Ismételjük, örömmel és bizakodással fogadjuk ezt a híradást, mert az eddigi állapotnak rengeteg nem dicsérő dokumentumát ismerjük keserves panaszokban és sérelmeknek fölháborodott és fölháborító előadásában. Nem gondolnók, hogy akadna csak egy ember is, a kinek az lenne a meggyőződése, hogy a közmunkák adminisztrálásának mostani rendszere a maga kettős hivatását: egyrészt a jó és megfelelő teljesítést, másrészt az ipari élet egészséges lendületének segítését, kielégítő módon szolgálná. Mert a föladat és a cél ugy-e ez lenne? Hogy a munkadó is jól járjon, mert jót kapjon; a vállalkozó iparos is örülhessen a maga tisztességes munkája tisztességesen megérdemelt hasznának.

De így van-e valóban? Ha így lenne, akkor a város ügyei intézőinek most nem kellene a fejüket törniük egy olyan új eljárás, új mód és új rendszer megcsinálásán, a mely e kettős hivatás teljesítésére a mostaninál megfelelőbb és alkalmasabb. De ennek a szüksége a legutóbbi igen eseményes, tehát tanulságtermő évek tapasztalatai után igenis föllépett. A mi nyilvánvaló

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujság

Osztályozás

389.65

Szerző

Cím A közmunka.

Hely

Idő

1913 n

Forrás:

Esti ujság

Személy

Bp.

1913 // 5

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

bizonyosága annak, hogy a mostani rendszert a város mind a két hivatás és — föl kell tennünk — első sorban a maga érdekében nem tartja helyesnek és megfelelőnek.

De, mint említettük, bőséges tudomásunk van arról is, hogy erről a rendszerről a másik, a munka teljesítésére hivatott félnek sincs kedvezőbb véleménye. Ez se beszél lelki gyönyörűséggel a szerzett tapasztalatairól.

Nem mondunk vele újat, ha leírjuk: mi a fölfogása az iparos világnak a közmunkákról általában. Ez a fölfogás azt vallja, hogy a közmunkára pályázó iparost két baj érheti. Az egyik az, hogy nem kapja meg a munkát. A másik az, hogy megkapja. Az első esetben elvesziti a kereső alkalmat. A második esetben két rémséges veszedelem mered rá. Az egyik a *hivatal* merevsége és semmiféle sürgősséget, az adott viszonyokhoz való gyors al-

kalmazkodást nem ismerő körülményessége, a mely minduntalan falnak viszi vagy sarokba szoritja a boldogtalant. A másik a *fővállalkozói rendszer* elhatalmasodásából származik, a mely az alvállalkozóvá kényszerített iparos érdekeinek, jogainak megvédéséről gondoskodni jóformán teljesen elfelejtett. Ennek a rendszernek és ennek a fogyatéknak szegény, lelketlenül leterített áldoztai csapatosan

hevernek ipari életünk szomorú csataterén.

Milyen lesz a tervezett reform és mennyire megy majd a szerzett szomorú tapasztalatok értékesítésében, még nem tudjuk, tehát róla természetesen ítéletet se mondhatunk. De a betegség észrevétele és megállapítása már magában is gyógyító munka, megismerése egy kötelességnek, a melynek a teljesítését sürgősnek tartjuk.